

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 2

Parkland, Washington, 9de Januar 1905.

15de Aarg.

Havets ofre.

Flustilledt fra den nordre kyst.

Det knager og krager, det bryder og brækker

Men stormene hyle i ballemerke nætter;

Det drønner at havet, mens kumpresletter siger

Mod Skydækket himmel, hvor maagerne skriger,

Og tordenens rost bag lynende skyer

Er højt i de store natursymphonier.

De fraader, de suser, de oprørte bølger,

De vifter i brede, de raser forfalsger

Den døvende falkost, der styres fremover

Igennem de altbelæggende søver:

I træer og mæster det høner og huler,

Men døvstummet fraadende fartøjet spuler.

De kæmper for livet, — det trues med død,

De beder til Herren om hjælp i sin nød.

Et ler og et drøn — og baaden revnet

Brændingen forud splintrede flonet.

Endnu et sidste blik imod land —

— Sunket er baaden og alle mand.

Nytaarsdag.

Epistelen. Gal. 3, 23-29.

Men førend Troen kom, holdtes vi, indelukkede under Loven, i Fortovring til den Tro, som skulde aabenbares. Saa er da Loven worden vor Løgnemester til Kristus, for at vi skulle blive retfærdiggjorte af Troen. Men efter at Troen er kommen er vi ikke mere under Løgnemesteren.

I er jo alle Guds Børn ved Troen paa Kristus Jesus; thi I, saamange, som er fødte til Kristus, have hørt eder Kristus. Der er ikke Jøde eller Græker, der er ikke Tjener eller fri, her er ikke Mand eller Kvinde; thi I er alle en i Kristus Jesus.

Men er I Kristi, da er I jo Abrahams Afkom, og efter Forjættelsen Aevninger.

Det nye Aar sig, er for os som en mørk Nat, ja som et brulende D. o med frygtelige Storme og iarlige Skjær. Vor egen Kraft er intet værd, vi er snart forlorne. Enhver dødelig maatte nok da forsvinde. Men skal han det? Vil Gud det? Nei, aldeles ikke, han vil du skal se Fremtiden med Glæde imøde.

Men hvorledes kan vi glæde se Fremtiden imøde?

Det skal og kan vi efter vor Tæft.

1) Forbudi har saa trofast en Fader i Himmelen. Baade førend Troen kom og siden har Herren til alle Tider og under alle vore Sendinger holdt os indelukkede under Loven i Fortovring. Alle til søgning Fortværelse eller Slæde, men til den Tro, som skulde aabenbares. Altsaa allesammen, onde og gode, har han baade haat Omdøbt for og behandlet som en fjællig Fader, der med Biddom og Kjærlighed til de talstede Lørd og Traug tugter og opdrager dem til velartede Børn.

Biskop er Loven en forfærdelig Lørd og Lynild fra Staal. Samvittighedsen et skarpt Nid, som latet ved eller siger om Kristus eller nogen Naade. Den bare kræver fuldkommen Hellighed og Retfærdighed og fortæfter og forbander enhver, der ikke er saa hellig og retfærdig som Gud er. Men Kristus tager Loven i sin Haand, stadfæster og udlægger den saaledes, at du endelig skal se dig om efter Redning fra din evige Fortværelse, paa samme Tid, som han viser du hae Soar og Bunder, hvori det er en fuldkommen Optuldelig af Loven ogsaa for dig, Retfærdighed, Fred og Glæde, som du skal saa usfordyldt og aldeles frit uden Lovens eller andre Betingelser og Biddom. Og Naaden kommer si skal saa det i den Retfærdighed, som Loven kræver, og som alene kan gaa

for Gud, er en Grund til, hvorfor du glad skal se Fremtiden imøde nemlig: 2, fordi vi af Herren er antaguet til Børn i saa lykkelige en Familie. Vi er ikke længer under Løgnemesteren; en ny Føgt er oprettet ved Troens Komme. En ny Naade, hvormed arme Synderer mødes og behandles, er indført af Herren.

Ved denne gjer han os til sine Børn paa en herlig Naade. Om et fattigt Børn ved Adoption indlemmes i en rig og fornem Familie, saa kommer det dog ikke i naturligt Slægtstod med den adle Familie, men dette sker her. Ved denne Adoption blir vi fødte paa en. Alle af Guds Bilde er heller af Mandts Bilde men af Guds, idet den Helligaand saaledes vider i Rennessets Natur, at en ny Slægtning fremkommer, der er delagtig i den guddommelige Natur.

Denne sker ved Døden og Guds Ord, naar Troen paa Jesus Kristus virker. Da glæder man sig i Guds Ledelse og Drift.

Som Børn hører og smalles de gjenkaldte nu med Helligaandens, der er pasende for og værdige deres nye Naar. Thi I, saamange, som er fødte til Kristus, have hørt eder Kristus. De er altsaa fødte, hellige og smalle de med alt det, som Guds den elskelige Son er og har, i hvem Himmelens og Jordens Døtre har Belæst.

Spørger du, hvorledes Gud kan høre os alt dette, da svarer Tæfken, at det er ikke Jøde eller Græker oja, thi I er alle en i Kristus Jesus. Guds uendelige Kjærlighed for Kristi vor Fællers Stald er alene Grund til, at Gud aldeles uden vor Biddighed, Forjættelse, Bilde eller Besjæring saaledes overfører os med sin Naades Hæder. Der gjaelder hvilken Omkjærlig eller Føgt, men en ny Slægtning.

Oversees da alle Menneker med jaadone Gaver? I, saamange, som er fødte til Kristus, have hørt eder Kristus, svarer vor Tæft. Men naar jeg

ikke tror, hvad da? Svar du. Neener du kanske, at din Bantro gjer Guds Trofasthed til intet? Siger du, at Gud først ma spørge dig tilnaeds, førend han i Naade handler med dig saaledes som ovenfor nævnt?

Men naar jeg ikke tror, er jeg da ogsaa delagtig i disse Gader? Nei, da har du traadt Guds Blod med Fødder, lig de forfærdige Jøder traadt Guds Naad dig selv angaaende og ringetaget saa stor en Naade, og dette vil straffe dig i evig Fortværelse, om du ikke vender om tilde. Men trods din Bantro har dog Gud hengivet sin Son for dig og i ham Kjøbtet dig alle Ting, Naadegaverne og si end fortæfter Gud alle. Endnu er ikke Trofastheden skattet fra dig. Trods Helligaands Døtre og din egen Unkenhed sidder du endnu under Naadens Sol og Barme. Glæd dig, og lyd den alle dine Levedage.

Men ogsaa det sidste Vers indholder den herlige Ting, som har virket Tro og Glæde:

3) Forbudi har saa herligt et Raal og saa store Kræ.

Efter Guds Forjættelse er ikke denne Verden vor døvende Sted, men vor Borgerskab er i Himmelen. Abrahams Skjød, de saliges Bølle, i Himmelen skal være vor Sted og vor Samfund Naal. Derfor er et talde, at vi skal arve Saligheden. Vi er Guds Aevninger men Kristi Redovinger, saafremt vi lber med ham.

Livens Krone, Vrens ufordyldelige Krone og alle de andre ufordyldelige herlige Ting, som Ordets Naadefæst indholder, er vor Krone. Den er som det all-rubdragellose paa Jorden tilskrevet os i Ord og Sakramenter. Tro det saa har du det. Om du her ser det kun som i et Speil og derer det i et Bektar, tro det, saa har du dog al denne Krone, som i sin Tid skal nydes i evig Besættelse.

Se nu i det nye Aar sligtigt efter, hvad Forjættelse indholder og spørg dig saa til hvor Dag, om du ikke har god Grund til at være glad. D

De hjemløse Smaa.

Syg fra Hjernets Barneminder
Stidig stultes ud.
Stille Kraft berres udrinder,
Var det tænkt af Gud.
Baarjord, som den Herre Hjerter,
Bryder ud i Høst,
Fremt og Hvide Sæden jantet
Hjemmets Roderst.

Men der ruger Vinterfugte
Over mangt et Ljem.
Jugen Fred og Ingen Dage
Lokter Loket frem,
Jugen hjerlig Roderstomme
Planter O. dets Sæd;
Vedst om Hjertet helt kan glemme,
Hvad der jantet med.

Lause Raab fra Barnehjerte,
Stille stærke Raab,
Kræver Rod for Rød og Smerte —
G. du er der Raab,
End det unge Hjerte Ryder
Frugt ved Vjerts Rødt.
Snart det elter Røstet, bryder
Daabens bare Sægt.

Barner du af Barndomsdage?
Har du Barneris Tro?
O! saa Barneris giv tilbage,
Skjant et hjerligt So
Til det Barn, som Hjemmet byder
Gue Se og Sænt;
Gi du mister, hvad du yder
I det rette Raab.

Ved at tænke paa „De hjemløse
Smaa“ som tilfældigvis ovenstående
Rim mig for Dir. Jeg tænkte at det
maatte vilde passe ind i min Læse-
gang og komme nogle hjemløse smaa
tilgode, om „Pacific Herald“ vilde
bringe disse Vers omkring til vor
mange Barnehjems Venner. Har vil
jeg denlede Opmærksomhed den paa det
sidste Vers:

„Færmet du af Barndomsdage?
Har du Barneris Tro?
O! saa Barneris giv tilbage,
Skjant et hjerligt So
Til det Barn, som Hjemmet byder
Gue Se og Sænt;
Gi du mister, hvad du yder
I det rette Raab.“

For nogle Dage siden kom en Mo-
der til vort Hus og bad os om at op-
tage et foderløst Barn i vort Barne-
hjem. Jeg vedede ikke da at love det,
til jeg stode ikke hvor Rødt Raabde
Lause fra til Rød og Røder til de
Børn vi har i Hjemmet. Men Jule-

aften modtog jeg en „Draff“ ved Ban-
ker J. Gundersen fra hans afdele
Broder, Anders Gundersen, Whisat,
Rinn., for \$100. Vi vi blev meget
glædet ved denne store uventede Gave,
beholder vi ikke at fortælle Barnerne
Atter et nyt Vers paa at der hjer-
Fader i det hele det Cmørtz for os!

O! For Dage før havde jeg jantet
fra mit forrige Hjem: Garmoen,
Rinn., \$59 50 jantet ved Teller Gar-
stad og J. L. Sørensen. Fra forskellige
andre \$11.83, saa jeg kunde i No. 52
af Va sine Dersid svittere for \$171.33.

Følge denne Regerjærelse kan det se
ud som om vi var vel hjulpet med
Benge for nærværende, efter som jeg
opluste ved Barnehjemmets Indvielse
at Bygningen var „gjældfri“ saalanet
som den da var kommet, naar jeg med-
regne den Subskription, som endnu
ikke var indbetalt, men som jeg gjorde
Regning paa at saa. Endnu har
jeg \$488.48 tilbage paa Subskriptio-
nen, men saa lyder vi næsten ligesaa-
meget til Snekkere og for Materialer
der paa Farland.

Bestyreren har ogsaa noget tilgode
for de Børn, som ikke kan betale for
Ophold og Skolegang.

Dette skriver jeg ikke for at klage,
men meget mere for at takke Gud og de
høje Givere, som har hjulpet os saa
vel igennem i dette Aar, der for mig
ikke har været uden afvillige Træng-
sker. Det er dog uventelig min egen
Styld, som har været saa frugtbar
ou lidet troente.

Til yderligere Vers paa at vore
Venner har os i hjer Grindring kan
anses et Barneoffer ved Juletraf-
sten, Wash. R. Pedersen's Raab, Sil-
verton, Ore. \$12 30.

I Pariser,
Russeer.

**Detalt til Parkland lu-
therne Barnehjem.**

Barneoffer ved Juletrafsten i
Whacom, Wash. Post O J
Orbels Synagogskolebørn... \$ 3.00
Thomas Glessen, Parkland, Wn 5.00
G. G. Storaasli, (Arbejde) Park-
land, Wash:..... 25 00
G. R. Weimann, Mimra, Wash 5.00
Bed Post Geo O Kane fra Gran
Menigheds Kvindes., Hillsboro,
W. D., Laur's Raab 10.00
Bed Post. Sorenson fra St
Paul Eng Ruth Church, Oak-
land, Cal., Offer ved Juletra-

ffen 17.31
J. P. K-rang, California, Winn 1.00
Bed Post Post O J Sorenson fra
Bed Freder's Menigheds Kvin-
deforening i Tacoma, Washor
Speratid Raab 18.35

Gavefortegnelse:

Mrs O G Storaasli 1.00
Mrs B B Ri lene 1 00
Mrs A A Sorenson 1.00
Mrs D D Elland 1.00
Mrs E E Sperati 1.00
Mrs R J Sæther50
Mrs K G Dyhre50
Mrs Rosness50
Mrs O car Storaasli50
Mrs Annie Olson50
Mrs A Carlsson50
Mrs A Nilssen50
Mrs E B Berg 1.00
Mrs J Olson50
Mrs Moberg25
Mrs Pauline Sorenson50
Mrs Math Johnson 1.00
Mrs San Severo50
Mrs Aug Olson50
Mrs Gust Frank25
Mrs Clara Jacobson25
Mrs Mildred Berg25
Mrs S Olson50
Mrs O Holmes 1.00
Mrs R W Bolter 1.00
Mrs R Joersson50
Mrs Ed Berg50
Mr G W Johnson25
Mrs B E Sunjsten50

Til sammen \$18.35

Desuden har denne Kvindeforening
skjænt Hjemmet: a) 36 Stulegardiner
af bedste Sort Shabes og Røder;
b) 1 Steel Doormat; c) 1 Urtensha
Door Bell.

Kvindeforening jantet som Hjemmet
vil gjerne takke Dr Albert Edwards,
(Eks ved vor Skole første Aar, for
hans venlige Bistand til at saa saa
gode og billige Shabes og Røder —
han rejste og hjo op til Hjemmet paa
egen Befordring og til dem osfor "in
a workman-like manner."

Hjemmet er nu fornyet med udvæ-
lte „Shabes“ for alle Vinduer ved
frivillige Gaver. —

Der bør bemærkes, at nævnte
Shabes var osfor for Hjemmets Ind-
vielse den 30te Sept. f. A.

At der ikke er kultoret for Gaver
for, har sin Grund i at Foreningen
ikke blev særlig med sin Rødsindsam-
ling for nu ved Rødsindstider.

Hjertelig Tak for Gaverne alle sam-
men! Tak for det gamle Aar og Guds

rige Gulle og Besjællig i det nye Aar
tilkommer!

Eders i Rødsindstiden

T. Pariser,

Russeer.

Hvorledes er dette?

Et udvalgt af bedste Tidstidning for vort
Landet af Rødsind, som alle kan læse og
Oversat. —
A. J. Sorenson & Co., Wm. Wash., C.
Et udvalgt af bedste Tidstidning for vort
Landet af Rødsind, som alle kan læse og
Oversat. —
A. J. Sorenson & Co., Wm. Wash., C.
Et udvalgt af bedste Tidstidning for vort
Landet af Rødsind, som alle kan læse og
Oversat. —
A. J. Sorenson & Co., Wm. Wash., C.

Pacific Districts Præster.

Andersen, H. P., Seattle, Wash.
Christen, J., Box 175, Redwood Blk.
Grove, G., Walla, Wash.
Grove, E. O., Parkersburg, Wash.
Hjorten, H. H., 1626 Minor Ave., Seattle
Wn.
Carlson, P. N. W., 503 S. Homer St.,
Red Bluffs, California.
John E. G. Stenwood, Wash.
Hjorten, O., 1063 Market St.,
San Francisco, Cal.
Hjorten, O., 435 4th 10th Street,
Tel: Grant 263. Portland, Ore.
Hjorten, O., Parkland, Wash.
Hjorten, O. W., Astoria, Oregon,
1475. Wash. Ave.
Hjorten, J., 304 3 Sts., Seattle, Cal.
Hjorten, E., Parkland, Wash.
Hjorten, W. A., 2106 Waller St.,
Oakland, Cal.
Hjorten, Paul, W. G., Park Ave.,
Spokane, Wn.
Hjorten, E., Box 24,
Walla, Wash.
Hjorten, E. J. O., Hayward, Cal., Box 56
Ortel, C. J., Box 110
Hjorten, Wash.
Hjorten, H. Gilbertson, Oregon.
Hjorten, E. H., 2500 So. 3 Sts., Tacoma,
Wash.
Hjorten, J. W., 1470 Grand Ave.,
Astoria, Ore.
Hjorten, E. W., 3448 16th St.,
San Francisco, Cal.
Hjorten, O. W., Stenwood, Wash.

„Amerika“ og „Pacific Herald“ for
et Aar \$1.25.

PACIFIC HEROLD,

Udveetat
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.

assistent af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....30 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresso: PARKLAND, WASH.

Mærk:

Et udsyrende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money ordrer eller leg 5Oct8, i Selsk i Brevet.

En eller To Cents Primærter modtages ogsaa. Men Primærter paa 5 eller 10Cts, kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Deres være Gud i det høie.

Stefan Georg Grypinger var en grundelig Mand. Han boede med sin otteaarige Datter Bobette og et Tjenerkøb, som sporede til hans Stilling i en ven italiensk Villa nord for Tivoli i Berlin. Det venlige Hus der boede ved Indgangen med den velkendte, lyse ligende Grønning foran den langt fremstulte Secondo.

Grypinger havde ikke altid set lige gode Dage. Han var søn af en fattig Dørler fra Koloven. Som ung Læresvend var han frokostende og vranten og kunde ikke holde længe ud paa noget Sted og holdt det efter mange dumme Streger for det mest raadelige at drage til Amerika for der som ung Arbejdsmand at gøre sin Plette. Efter at han i den nye Verden i flere Aar havde beskæftiget sig med de mest forskellige Ting, havde han den Lykke at blive taget med til Pennsylvania som Bogholder af en spansk Rjebmand, som

der som en af de første Petroleumborere var kommen til stor Rigdom. Grypinger kom snart under Vels med sin Datters Anseelse og grundede, efter at han ved Ulykke med en elskværdig Holstænderinde var kommen i Besiddelse af en Del Formue, en Forening for sig selv. Understøttet af en hensynløs, intet Middel kendende Sindsbekæmpelse og begyndte at arbejde i de bedste Omstændigheder, lykkedes det ham inden for et Aar at samle en betydelig Formue. Men under Opholdet i disse Egne kunde hustru eller hans sødelige Datter blive lidt fejere. Endelig saa Løgerne sig nødt til paa det mest indtrængende at råde dem til at forlade den færdige Egn. Grypinger maatte, enten han vilde eller ikke sælge hele sin betydelige Eiendom. Ogsaa i dette Tilfælde kom særdeles gunstige Omstændigheder ham til Hjælp. Men det, som i Forretningen gik som hærdt ind paa ham, vilde sig snart at være en stor Lykke for ham. En almindelig uventet Handelsstrøms indtraf snart derefter, hvorved han, ligesom det ogsaa skete med hans Efterfølger, vilde have tabt alt hvad han erhvervede, medens han nu kunde glæde sig over sin lykkelige reddede Stat. I Betragtning af denne Gæstgæst og sin Datters meget forskellige Ophold, besluttede han at træffe sig helt tilbage fra Foreningerne og vende tilbage til Tyskland. Men hans skæbne Hustru døde under for sin Sygdom allerede i New York. Hun efterlod en vakker liden Datter, som dengang talte fem Aar. Allerede den næste Aar var Grypinger flyttet til Berlin, hvor han ved Rjebmands kom i Besiddelse af den venlige Villa. Her besluttede han i Udøvelsen af sin Rigdom at tilbringe sine Dage og at opbringe sin lille Datter, som han hang ved med isærmerisk og skænskeløst Omhu, overensstemmende med hendes „berettigede Forbavninger til Livet“.

Kogle Maanedes efter sin Tilbagekomst til Tyskland opførte han ogsaa sit lille Hus, men fandt hustruens Fader eller Stodt ikke. Han havde ikke kunnet faa nogen Efterretning om deres Død, da han selv ikke paa flere Aar havde sendt nogen Beretning hjem om sit Ophold. Men en Søster maatte han i Forældrenes Hus, den ved den Tid fremgangsfulde Berta, en fin, mild og høfelig Kvinde, der som efterfølgende Datter maatte sig ved sine Forældres Arbejde og havde ved Høje erhvervet sig en i hendes Salling paa alle Gode

af Dannelsen. Denne besluttede han at tage til sig for at give sit Barn en smukkelig Støtte og sin Husstand en paa alle Gode Ting. En bedre Stat end denne kunde han vistnok ikke gøre til sit Hus.

Sine Forældres Orde lod han omgive med et prægtigt Teleskop og præde med to mægtige Marmorstatuer. Dele Manden talte med Beundring om Georg, som var bleven saa rig, og det var Hovedsagen. Manden en kunde vistnok ikke lade være at smile bittert, naar han saa Ravnen paa de stoffers Forældre, som Georg havde beskrevet sig saa lidet om, medens de levede, paa Marmorstatuerne, prædede med sig, forgyldte Laurbærkrans, og mente, at den store Søen paa en forholdsvis billig Waade havde kommet ud af det med Fortiden.

Bobette, der syntes at have arvet sin store Moders sigtmødige Bæsen stængede sig snart med Indvirkning til den smukke Tante, der tog det alvorligt med de Blygter, hun havde taget paa sig, og hos hvem hun fandt Forskælelse for sine daagældende Vægsler og Udvikling i alle smukke Ting. Hun havde uden at føle det lidet i hoi Grad savnet smukkelig Omhu. Berta, som snart indsaa, hvor høilig det forvæntede Barn værgte til en jævn, alvorlig Opdragelse, der forener Strængbed med Kjærlighed, besluttede sig til i uafsluttet Hjerte og efter bedste Evne, at hun havde for det rigt begavede Barn den tidlige bortgangne Moder, men fremfor alt at gøre det til en Smag, som kun var ret til paa det gode, men paa det høiere og uforgjængelige.

Bobette, som snart selv fandt sin Glæde i under Tanten delvante Tugt at gøre Fremstredt i alle Ting, og som vistnok anede, at hendes Faders Fortjælelse, der op vidste endert af hendes endog mest uforsvulgede Ønsker, ikke var den rette Kjærlighed, viste saa oabent sin Kjærlighed og Hengivenhed for Tante Berta at Faderen snart ikke uden Rædsel kunde betragte sin Søsters vrede Indsigt. Men han indsaa paa den anden Side meget godt, at hans Datter blev paavirket i en god Retning.

Hu havde han alt det, han havde trængt efter i denne Verden! En betydelig Formue, en prægtig Villa, Bo og Døst og fremfor alt et blomstrende Barn, der saa ud til at skulle blive hans vakkert og Lygt. Hans Aarmue var så rig i de forskellige Satsobligationer, og disse var for

rede i det mest kunstneriske Værelse, som han havde kunnet finde i Hovedstadens Hæder; og for at kunne føle sig endnu mere tryk havde han ladet denne Bogter over sine Statter indmure i Væggen i sit Sovestue. Ved dette rolige og sorgløse Liv var ogsaa hans Helbred bleven bedre; fort. Grypinger holdt sig for et af de lykkeligste Mennesker, som endnu til betragtede sin sjældne Lykke som en Frugt af siog Fremgangsmaade og saa med Ringeagt ved paa den taabelige i sit Ansigt Seeb kjæmpende Mennekested. Hvad kunde der vel mangle ham nu? Han vandrede i den største Sikkerhed paa denne Jord.

Menner havde han ikke, det vil sige, han vilde forelske sig i nogen, for at han ogsaa af dem kunde have noget, naar han engang skulde synes om det, derom var han overbevist; for Wenget kunde han jo saa alt, hvad han ønskede, for alt i Verden syntes at være ham tilfaldt.

Den eneste Person, som han omgik, var en Mand, som han havde lidt Kjælelse for; Klinghorn var Skindmand, der var bleven rig i Amerika, det vil sige i Californias Guldfraag, og som, ligesom han, med det han havde erhvervet havde slaaet sig ned i sit Fædrelands Hovedstad for der at tilbringe sit Liv i Ro og Magt, og som i Lighed med ham betragtede sit Held alene som en Frugt af Deltagelse og siog Fremgangsmaade. Saa omgiktes da disse to Manden med et Slags Kjælelse, naturligtvis uden ved nogenformelt „taabelige“ Hensyn at lade sig indskrænke i sin Egensjælelighed.

Deres Samtaler gik for det meste ud paa at undersøge deres Fædrelands Indretninger og det forskellige Forhold paa den ubetingede „amerikanske Friheds“ Beskyttelse, medens de paa samme Tid med største Velbehag hengav sig til Udøvelsen af Fremgangerne af deres Hjemlands Kultur og gode Samfundorden.

Ligeoverfor sine Folk var Grypinger overmaade ordnede; de kunde prise sig lykkelige ved hos ham at have fundet en saa god Skilling. Saa et forholdsvis stort Forhold til dem indlod han sig ikke. Den gamle Portner ikke han set ikke, fordi han var saa ligesom; men han var rede, havde ingen Børn, og hans Rom i jorde stor Rygte i Huset. Saa maatte han da tage hans „uforsvulgede Hændergjætte“ med paa Rjebet. Men hans Ruff Frans havde netop saa meget smig-

teude Underdanighed i hele sin Optra- den, som Gysninger lyntes og hos sine Tjenestefolk.

Forts.

Religionsskolen.

For kort Tid siden stod der en læn- gere Artikel i vor „Afsættende,“ som havde denne Overskrift: „Jeg anser de- for at være haardt vel frenden og lands- færdig, og de, som læser den med Op- mærksomhed, kan ikke andet end gøre samme Indrømmelse, som jeg gør. Den siger ikke til nogen enkelt Klasse Mennesker; derfor er den ogsaa bleven optaget i Bladet. Men den angaar vistelig alle kristne. Den afvæbter sin Vaastand ved at pege paa forskjel- lige Steder i Bibelen. Jeg synes at hele Artiklen er værd at gengives i andre Blade; enten de er af politiske eller religiøse Kunstner. Jeg vil der- for ikke gengive noget af Artiklen, undtagen en Sætning, hvor den skriver saaledes: „Ved disse Ord vil jeg bede, at enhver, som kommer til at læse dette, maatte som for Guds Ansigt tage Sagen under Overvejelse,“ og undertegnet D. J. S. Ved at læse Stykket kom jeg til at tænke paa en Erklærelse, som Pastor J. Blættar for en Tid tilbage stred i „Herold,“ og hvori han blandt andet sagde, at han „kunde ikke for sin Samvittighed lade Religionsskolen stå stille.“ Naar det er ikke aldeles de samme Ord som han brugte; men jeg kan forsikre, at de indeholder den samme Mening. Tilfø- des berettes i „Herold“ for ikke længe siden, at Pastor B. Garstad havde overtaget en Lærerstilling i Menigheds- skolen i Parkland. Jeg antager, at det ogsaa var paa Grund af en saadan Samvittighed. Disse to Tilfælde maa betragtes som værdifulde; men de af- formaaer menneskelige Hoveder? Jeg svarer: aldeles intet. Derimod kan den i de fleste Tilfælde gøre godt eller være skadelig; thi det er altså ofte, at de, som bliver prøvet paa en eller anden Maade søl- re sig høit deraf; thi de verdslighedsede. Derfor sa- de jeg til en bekendt for nogle Aar tilbage: „Ros mig ikke, thi jeg er ikke værd nogen Ros, og sig slet ikke til nogen anden, at jeg besidder store Kundskaber; men sig hellere til andre, om det er i mit eget Værelse, at jeg er en Dum- rian.“ Saa meget om mig selv, thi jeg ved at en stor Del betragtes mig som en Dumrion. Afgang er jeg

dog vant til, og nogle Stoffer tager jeg ikke i Betragtning.

Godt vilde det Hattens Mennesker sigt om Johannes den Døbers Hand- ling, idet han irettesatte Kongen for hans Felt og Synder. Jeg antager, at alle „Herold“ Læsere kender til, at Døberen maatte bøde med Blod, fordi han gjorde sin Pligt; thi alle kristne er ifølge Guds Ord pligtige til at gøre sine Medmennesker opmærksomme paa deres Feil eller osjaa at lide i deres Sted. Det er ganske naturligt at den som forlystet at gøre sig som Dø- beren gjorde, vil blive kaldet haardt en Boobøis og en Dumrion. Og hvad er jeg elendige i Sammenligning med Døberen: Se i Matt. 11te Kap. 10de Vers samt første Del af ellevte Vers og sidste Del af 14de Vers haad Jesu sige om ham.

Det er endda noget iagen af Skole- gangen eller de kristnes Pligter overfor Børnene. I „Herold“ for forrige Aar var der en kort Beretning angaaende den Stilling, som Misforstaaelsens Præster toog i Skolegangen. Det vilde sig, at medens der var mellem 2 og 9 hundrede Børne og Lærere i Sammen- men, saa var der over et tusind Præster, som holdt Skole. Er det noget andet indvirkende Samfund i kristne Præsterne tager en lignende Stilling i Skole- gangen? Jeg ved der kan bringes mange Slags Undskyldninger hvorfor det ikke er, men for min Del behøves det ikke, da jeg kender nogenlunde godt til, at Lærerne er ligesaa sjældne som Skole- lærerne. Efter som Stillingen er saa aldel- s forskellig iblandt de Seminarer, som forresten har en og samme Tro og Lære: er det da muligt, at det kan ligesom blive bekendt i vorre Tid- skrifter? Hvis saa det, saa er det vel altså mange haade i og udenfor Sam- fundet, som vil tale sig fornærmede ligesom Dronningen paa sin Tid. Ikke fordi jeg er bange for den for det ene eller andet, og deslom nogen vil overøse mig med Svoc og Haan, saa siger jeg til saadanne Hoveder, at alle saadant kan de være sikre paa Tilgæ- velse for sig og sin Side.

Hermed ønsker jeg alle „Herold“ Læsere et lykkeligt Nytår.

W. H. G.

Fra Wilbur, Wash.

Mandag for Aften den 22de Decem- ber blev der i Præsteboligen i Wilbur Pastor Nielsen og Familie holdt jule-

fest som at skulle træffe sig tilbage for Nat- ten. Præsten havde forrige Aar høstet en lille løn og sin Kasse, han var ikke hjemme for efter Midnat, og nu Dagen før Aften havde der været adskilligt at gøre med at ordne Gæstet til Jul.

Julefesten blev en stor og unge, store og smaa og snart var Præsteboligen fuld af glade Ansigter. Rogle af Damerne laade sig slag paa Ajskuret, Chokolade, Kaffe, Røger og Smør- brød, Kød, Ost etc. havde de bragt med sig og snart var Kasse-ollen i fuld Gang.

Saa blev Præsteboligen kaldt ind, hvorefter Dr. Holger Jørgensen i nogle venlige Ord meddelte dem, at han paa Kvindesamfundets og Ungdomsfore- ningens Vegne var anmodet om at overtræffe Fru Nielsen en Vætte, som vilde sig at indeholde en smut Vinter- løn, samt til Dr. Pastoren en Kon- trol; det var en af disse prægtige Stole, hvorpaa man rider Behag kan sættes rundt eller læne sig bagover, uden at falde af Siden, en med Me- lensk under sig.

Præsten talte godt og vist paa sin og Sønnes Vegne for de alle sydlige Tegn paa Menighedsens Kærlige og Hjertelighed og udtaalte, at det var hans indvirkende Driste og Son til Gud, at han ogsaa maatte søge Naade til at være noget, om end aldrig saa lidt for Menigheden i Wilbur.

Saa blev der trakteret med de med- bragte gode Sager, velsignet, læst og sunget, samt læst et Par Selvsidsige til langt paa Kvæld.

Gud har paa underbar Maade ord- net det saa, at der maa visse jordiske Midler til for at opheve og udbrede Kristens sande Rige, dette Himme- lige paa Jorden. Ligesom Gud i Ra- turens Rige uden Midler kunde op- holde Menneskene, saa kunde han og- saa uden Midler opheve og udbrede Kirken. Men ligesom Gud kan ved Mad og Drikke ifølge sig og hjertige Denker oppele Menneskene, saaledes vil han ogsaa opheve og udbrede sin Rike paa Jorden kun ved visse jor- diske Midler, som Menneskene maa bringe. Ellers kan sig Menighed be- haa, saa man det med store Omstæn- dinger i de Værelse og Værelse blive uddannede, talte og underholdt dem, hjulpe til oprette Seminarer og bygge Skoler og Stoler; og vil Kirken i et hele dride Kirken, saa maa den ogsaa

lade Missionærer blive uddannede og ofte med alle siden Udgift underholde dem, ikke fordi Gud trænger til Men- neskene eller deres Guld og Sølv, men fordi han vil lade de værende for være med i den hellige Gjerning at frelse Syndere.

Mandag Aften den 22de December foranstaltede den engelske lutheriske men- ighed i Oakland, Cal., en behagelig overrættelse for dens unge præstefolk, derved at man drog i flod og følge til præsteboligen og overrumplede præste- folkene og tog hjem i besiddelse. Past. Steenrue fra San Francisco var for- samlingens talermand og talte om den- s ætelse og hjertelighed til præsten og præ- stefolkene i en pe- tale. Og som et haandgribeligt bevis paa sandheden af hans ord overtræffe han paa forsamlin- gens vegne en vætte som i klingende mynt. En hyggelig Aften tilbragtes, som længe vil leve haade i præstefolke- nes og forsamlingens minde.

Den juledag Aften havde samme menighed en meget vellykket juletræ- fest i si ken. En kollet optoges til bedste for børnehjemmet i Parkland, Wash., som beløb sig til \$17.31

Los Angeles, Cal. 1 Jan. 1908. Kjære „Herold.“

Det er med dyb Vemod, at jeg her- ved maa underrette Dem om, at Prof. Spilhaug efter en liden Ophold her i mit hjem, Tirsdag Morgen, altså den 30de Dec., saa stille hen i Troen paa sin Hælfert. Begravelsen finder Sted i Los Angeles.

Hjærtlig Hilsen
Deres i Kristo,
J. H. M. Carlsen.
Vi haader senere at kunne give en
kort Levnedsskildring. (R. d.)

Bekjendtgørelse.

Parkland Lutheran Children's Home Association holder, om Gud vil, sit aarlige Møde i Børnehjemmet i Parkland, Wash., Tirsdag den 13de Januar, 1908, Kl. 9 Formiddag. Brevet af Hjemmet anmodes venligst om at afgive Møde.

Chr. Loones,
Sekretær.

